

Tibor Szekely aduce bucuria jocului pe scena Teatrului

Actorul Tibor Szekely s-a născut în 8 octombrie 1985 la Gherla, fiind fiul unui om de litere care era atât profesor de limba română, cât și de limba maghiară. Așa că viața lui Tibor a stat de la bun început sub semnul întrepătrunderii celor două culturi care coabitază, mai mult sau mai puțin armonios, în Ardeal.

PAGINA 6

Mănăstirea Sf. Ecaterina din Egipt a fost construită de "valahi" acum 1500 de ani

Ridicată între anii 527-557, Mănăstirea Sfânta Ecaterina dispune de o foarte bună fortificație, cu ziduri de granit înalte de la 8 la 35 de metri înălțime, înconjurată de grădini și chiparoși. Zidurile și edificiul în sine au fost realizate din blocuri masive de granit. Au fost construite de 100 familii de valahi aduși de împăratul Iustinian.

PAGINA 7

Andrea Romaniuc, Miss Grup Școlar Unio

Concursurile de frumusețe organizate de majoritatea liceelor la început de an școlar s-au apropiat de sfârșit. Unul din ultimele manifestări de acest gen a avut loc în urmă cu 3 săptămâni în club *Insomnia* unde s-au ales cei mai frumoși boboci, de la Grupul Școlar Industrial "UNIO". Câștigătoarea competiției a fost Andrea Romaniuc, cu care am stat de vorbă.

PAGINA 4

Anul IX Nr. 466

Duminică 11 decembrie 2011

Informația de Duminică

Se distribuie împreună cu Informația Zilei

Schisma din 1054 i-a dezbinat și pe locuitorii din Zotmar

PAGINA 2

Marea Schismă din 1054 a împărțit creștinismul în două ramuri: vestică (catolică) și estică (ortodoxă). Ruptura definitivă a fost desăvârșită de Papa Leon al IX-lea și Patriarhul Constantinopolului Mihail I Cerularie. La fel ca în toată comunitatea creștină, efectul Schismei a fost resimțit și în Comitatul Zotmar.

Deși aflat mai aproape de influența

Romei, Nord Vestul Ardealului s-a îndreptat și spre ramura răsăriteană, propovăduită de la Constantinopol.

Tensiunile dintre catolici și ortodocși s-au acutizat și în urma luptelor dintre voievozii locali (Gelu, Glad, Menumorut), sprijiniți de împărații bizantini și maghiarii conduși de Regele Arpad. Menționăm că în acele vremuri, ortodocșii erau numiți "schismatici" sau

"greci". În epistolele din perioadă sunt menționate lăcașuri de cult lăsate în paragină de "greci" care ar trebui ocupate de călugări latini.

Redăm în pagină un material interesant și documentat scris de preot asistent universitar doctorand Cosmin Cosmuța de la Facultatea de Teologie Ortodoxă Cluj-Napoca.

Interpreta Hermina Marc Iluți a cântat timp de 2 ani la ansamblul Ciocârlia din București

PAGINA 5

Papa a aprins luminițele de pe cel mai mare brad de Crăciun din lume cu iPad-ul

Papa Benedict al XVI-lea a aprins, miercuri, de la distanță, cu ajutorul unui iPad, luminițele de pe cel mai mare brad de Crăciun din lume, aflat în Gubbio, o localitate din regiunea Umbria, din centrul Italiei. "Sper că acest lucru va reprezenta o rază de lumină în penumbră", a spus papa zâmbitor - aflat în reședința sa din Vatican - , după care a apăsat pe tabletă, aprinzând astfel luminițele de pe bradul care se afla la o distanță de 230 de kilometri.

Bradul de Crăciun din Gubbio - în realitate un copac electric, construit din becuțe - a fost inclus

în Guinness Book în 1991. El are o înălțime de 750 de metri și un diametru maxim de 450 de metri. Este format din mai multe sute de becuri și este situat în vecinătatea unui oraș medieval.

În cei șase ani de mandat, papa Benedict a militat în mod constant pentru îmbunătățirea comunicării, afectată de multe ori de birocrăția internă de la Vatican. Astfel, în iunie anul acesta, Benedict al XVI-lea a scris primul său tweet, pentru a lansa portalul de știri al Vaticanului. Acesta a fost, totodată, primul tweet redactat vreodată de un papă.

Președinții americani trăiesc mai mult decât restul populației

Președinții americani trăiesc mai mult decât americanii obișnuiți datorită nivelului de trai și tratamentelor medicale superioare, conform unui studiu.

După ce mai multe cercetări sugerau că președinții în funcție îmbătrânesc de două ori mai repede decât persoanele obișnuite din cauza stresului, demograful S. Jay Olshanky a publicat în Jurnalul Asociației Medicale Americane un studiu care arată că președinții americani trăiesc mai mult decât oamenii de rând contemporani lor.

Cercetătorul american răspunde, astfel, și la întrebările privind rapiditatea cu care pare a îmbătrâni președintele american Barack Obama (50 de ani).

Numele localității Culciu provine de la primul stăpân din 1267, familia Koch

Istoricul maghiar Maksai Ferenc pomeneste pentru prima oară în documente localitatea Culciu, în anul 1267. Pe vremea aceea, satul Culciu Mare avea și o moară pe râul Someș, care aparținea familiei Koch, primul stăpân al satului. În ceea ce privește populația, cei mai numeroși erau românii, apoi maghiarii, țigani și evreii. Românii aparțineau cultului ortodox, care după anul 1700 au trecut la greco-catolici. Maghiarii din Culciu își au originile prin ținuturile Rusiei de azi, undeva între Volga și Munții Urali. În ceea ce-i privește pe țigani, aceștia sunt și acum ce-a-de-a treia etnie a comunei, în ordine numerică. Evreii reprezentau și ei o importantă comunitate și se ocupau cu meșteșugurile, comerțul și cămătăria.

PAGINA 3

Diana Costea sau talent și fantezie în crearea de accesorii

Diana Costea este o tânără studentă sătmăreancă. Are doar 20 de ani și deja este foarte cunoscută în rândul tinerilor din Satu Mare. Diana are un talent deosebit în a crea accesorii "hand made" personalizate, originale și neobișnuite.

Pandative, cercei, "lucruri mici" cum îi place ei să spună. Diana este la acea vârstă extraordinară când totul pare posibil iar ea este și unul din tinerii care își doresc să facă.

Despre lucrurile care le face, ne-a mărturisit: "Toate obiectele sunt realizate manual și cred că asta le face, în primul rând, speciale. Folosesc diverse materiale mai neobișnuite cum ar fi cleiul polimeric, plastic, rășină, din

care realizez accesorii pentru gusturi diferite. Îmi place să experimentez mereu lucruri noi."

PAGINA 5

ISTORIE

Se împlinesc 29 de ani de la dispariția Reginei-Mamă Elena

Principesa Elena este al treilea copil (după George și Alexandru) al lui Constantin, rege al Greciei, și Atena. Prin părinții săi, era înrudită cu Casele domnitoare din Danemarca, Germania și Rusia. Sitta – numele i-a rămas de pe urma eforturilor fratelui său mai mic, Alexandru, de a-i spune în engleză suster "surioară".

După îndepărtarea tatălui său de la tronul Greciei (1917), Elena își însoțește familia în exil, în Elveția. Acolo se întâlnește cu Carol, principele moștenitor al României, care îi cere mâna. După logodna ce are loc la Lucerna (21 noiembrie 1920), căsătoria se desfășoară la Atena – unde întreaga sa familie revenise în decembrie 1920, după ce regele Constantin preluase din nou tronul Greciei, în ziua de 10 martie 1921. După sosirea în România, principesa Elena îl naște la Castelul Foișor din Sinaia, la 25 octombrie 1921, pe singurul său copil, principele Mihai.

Tatăl ei, nevoit să abdice în septembrie 1922 în favoarea fiului său, George II, moare la 11 ianuarie 1923. La rândul său, George II e îndepărtat de tronul Greciei (18 decembrie 1923) și vine să trăiască în România, alături de soția sa, Elisabeta, principesa a României.

Căsătoria Elenei promițătoare la început, începe să se destrame. Carol are viața lui și nu mai face nici un secret din asta, iar încercările Elenei de a masca realitatea sunt inutile.

Elena ascultă sfatul Reginei Maria și, la 7 iunie 1928 cere divorțul, sub motivul că principele și-a părăsit familia și a rămas în străinătate.

Carol II nu a respectat clauzele privitoare la șederea în străinătate a principelui moștenitor. La 23 octombrie 1932, Elena se întoarce în țară decisă să facă scandal. În cele din urmă, la intervenția lui Iuliu Maniu, președintele Consiliului de Miniștri, se ajunge la semnarea unui acord între guvern și principesa Elena prin care era completat cel din luna februarie în sensul dorit de ea (și anume să poată sta șase luni pe ani în România și să poată primi vizita principelui moștenitor timp de două luni în Elveția).

Regina-mamă stă alături de fiul său, Mihai I, în anii dictaturii antonesciene și ai războiului mondial, îl susține în eforturile sale, de a se opune sovietizării României. După abdicarea silită a lui Mihai I, Regina-mamă părăsește țara și se stabilește la Florența. Înțează din viață la 8 decembrie 1982, la Lausanne (Elveția).

S.A.R. Mihai
Secretar Ag. Șef Principal (R)
Mureșan Traian

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - **D. Păcuraru**
Director editor - **Ilie Sălceanu**
Director revista
Poesis - **George Vulturescu**

Redactor șef
suplimente - **Adriana Zaharia**
(Informația Zilei de Duminică,
Informația TV, Informația SF)

Redacția Satu Mare:

str. Miercea cel Bătrân nr. 15
Satu Mare, cod 440012
Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Schisma din 1054 i-a împărțit și pe creștinii din comitatul Satmar

Marea Schismă din 1054 a împărțit creștinismul în două ramuri: vestică (catolică) și estică (ortodoxă). Ruptura definitivă a fost desăvârșită de Papa Leon al IX-lea (1049-1054) și Patriarhul Constantinopolului Mihail I Cerularie (1043-1058). La fel ca în toată comunitatea creștină, efectul Schismei a fost resimțit și în Comitatul Zotmar. Deși aflat mai aproape de influența Romei, Nord Vestul Ardealului s-a îndreptat și spre ramura cealaltă, propovăduind de la Constantinopol.

Tensiunile dintre catolici și ortodocși s-au acutizat și în urma luptelor dintre voievozii locali, sprijiniți de împărații bizantini și maghiarii conduși de Regele Arpad.

Redăm în continuare o parte din lucrarea "Biserica Ortodoxă din Comitatul Sătmarului" realizată de preot asistent universitar doctorand Cosmin Cosmuța de la Facultatea de Teologie Ortodoxă Cluj-Napoca.

Cetăți luate de maghiari de la români "schismatici"

Ținutul Sătmarului apare pomenit în documentele istorice în legătură cu primele incursiuni ale maghiarilor la răsărit de Tisa, de la sfârșitul secolului al IX-lea și, mai ales, de la începutul celui următor. Mai exact este vorba despre luptele date pentru cucerirea, respectiv apărarea voievodatului care exista la acea dată în Crișana, sub conducerea „ducelui” Menumorut (cum îl numesc documentele). Dintre izvoarele care ne dau aceste informații am menționa aici Cronica rusă de la Kiev, cunoscută și sub numele de Cronica lui Nestor, scrisă la începutul secolului al XII-lea sau chiar la sfârșitul secolului al XI-lea. Aceasta dă unele informații despre luptele pe care ungurii, „după ce au trecut niște munți înalți” (desigur Carpații), le-au dat cu „volohii și cu slavii care trăiau acolo”.

Informații mai amănunțite, dar care le și confirmă pe cele ale lui Nestor, avem din Gesta Hungarorum, lucrarea lui Anonymus. Acest izvor, deși s-au purtat discuții destul de multe în legătură cu măsura în care i se poate acorda încredere, a fost apreciat pozitiv de către istorici de seamă, români și nu numai, dintre care i pomenim doar pe Nicolae Iorga, G. Popa-Lisseanu, Ștefan Pascu, ori Mircea Păcurariu. Cu toate că au circulat mai multe variante legate de identitatea lui Anonymus, majoritatea istoricilor români înclină să-l considere ca fiind unul din notarii regelui Bela II (1131-1141). Din relatările sale referitoare la ofensiva pornită de conducătorul maghiar Árpád, prima se referă tocmai la voievodatul din Crișana. Acesta era cuprins între Tisa, pădurea Igfon, identificată cu Piatra Craiului, Mureș și Someș, având pe teritoriul său câteva cetăți: Biharea (castrum Byhor), care era și capitala, Sătmarul (castrum Zotmar) și Zalăul (Zyloc). Ștefan Pascu e de părere că la acea vreme, nu departe de cetatea Sătmarului e posibil să fi existat deja cetatea sau castrul de la Medieș (azi Medieșu Aurit), atestată documentar abia mai târziu.

Despre cetatea de la Medieș Ștefan Pascu spune că a fost o cetate românească înainte de pătrunderea maghiarilor în Transilvania. În a doua jumătate a secolului al XI-lea, pe când expansiunea statului ungar a ajuns în aceste părți, cetatea le-a fost luată românilor „schismatici” de către oameni credincioși regelui, după cum aflăm dintr-un document din 1277 (de manibus Valachorum Schismatico-

Ruptura definitivă în biserica creștină a fost desăvârșită de Papa Leon al IX-lea (1049-1054) și Patriarhul Constantinopolului Mihail I Cerularie (1043-1058)

rum). Termenul de schismatici desemnează și aici, ca în multe alte documente medievale, apartenența la confesiunea ortodoxă.

Suzeranitatea împăratului bizantin a fost invocată și de Menumorut

În tratativele pe care Menumorut le-a dus cu trimișii lui Árpád, înainte de declanșarea luptelor, când aceștia îi cer să le predea țara, voievodul de pe Crișuri nu le satisface cererea „nici din dragoste și nici din frică”. Răspunsul acesta destul de îndrăzneț ne creează certitudinea că Menumorut se baza pe vreun ajutor din afară. Într-adevăr, conform relatării lui Anonymus, voievodul invocă, în sprijinul său, suzeranitatea împăratului bizantin - la acea dată Leon VI Filosoful (886-912): „per gratiam domini mei imperatoris Constantinopolitani”. Tot de la Anonymus știm că, ajuns într-o situație delicată în urma luptelor cu ungurii și a pierderii cetăților pomenite mai sus, Menumorut se pregătea să plece în „Grecia”. Din toate aceste informații nu putem decât să tragem concluzia că voievodul de pe Crișuri se afla în relații strânse cu Bizanțul.

Din situația prezentată până acum se pot trage câteva concluzii privitoare la organizarea bisericească în părțile Crișurilor, Sătmarului și Sălajului în preajma cumpenei dintre mileniile I și II. Dacă pentru perioada secolelor IV-IX a fost emisă ipoteza prezenței și activității pe teritoriul fostei Dacii a horepiscopilor sau episcopilor misionari (periodeuți), trimiși aici fie de patriarhii de Constantinopol, fie de episcopii de Iustiniana Prima (sec. VI), fie de episcopii de la sudul Dunării ori de cei din Dobrogea (mai ales pentru secolele IV-VI), cel târziu din secolul al IX-lea locul horepiscopilor a fost luat de episcopi. Dată fiind existența unor voievodate în interiorul Carpaților, cu centrele la Dăbăca (al lui Gelu), la Biharea (al lui Menumorut), la Morisena-Cenad (al lui Glad), ori la Bălgrad-Alba Iulia, care de asemenea e considerat centrul unui voievodat din această perioadă, istoricii se consideră îndreptățiți să afirme că în centrele politice amintite existau și scaune episcopale. Afirmatia are la bază câteva argumente destul de solide. În primul rând e cunoscut faptul că în practica

Despre cetatea de la Medieș Ștefan Pascu spune că a fost o cetate românească înainte de pătrunderea maghiarilor în Transilvania. În a doua jumătate a secolului al XI-lea, pe când expansiunea statului ungar a ajuns în aceste părți, cetatea le-a fost luată românilor „schismatici” de către oameni credincioși regelui, după cum aflăm dintr-un document din 1277 (de manibus Valachorum Schismaticorum).

Bisericii Răsăritene se obișnuia ca organizarea bisericească să urmeze organizării politice, deci centrele conducătorilor politici să fie desemnate și ca centre ale ierarhiei bisericești, respectiv centre episcopale. Pe de altă parte, după cum am văzut deja, Menumorut, ca și Glad de altfel, întreținea legături cu Bizanțul. Aceste legături însă, mai ales la vremea respectivă, nu se puteau mărgini doar la relațiile politice și economice ce vor fi existat între cele două entități, ci implicau, în mod automat, și relațiile bisericești.

Episcopii latine peste sediile fostelor episcopii răsăritene

După istoricul Bisericii Ortodoxe Române Mircea Păcurariu, stabilirea centrului comitatului Bihor, atestat pentru prima dată la 1111, în cetatea Biharea, și tot aici a sediului unei episcopii latine, ar putea fi alte argumente în sprijinul teoriei existenței unei episcopii aflate sub jurisdicția Patriarhiei de Constantinopol. Suprapunerea aceasta de episcopii latine peste sediile fostelor episcopii răsăritene a fost o practică destul de frecventă în epocă, pe care o întâlnim și în alte părți ale Transilvaniei. În sprijinul ipotezei mai sus menționate vin și unele mărturii ale istoriografiei maghiare. Ne referim aici la istoricul Karácsonyi János, episcop de Oradea (+1929), care afirma că regele Ștefan I cel Sfânt, cucerind teritoriile din stânga Tisei, a numit un episcop latin în Biharea. Un alt istoric maghiar, canonicul Gánoczy Antal din Oradea, scria în 1775 că prin mutarea episcopului latin de la Biharea la Oradea, probabil în urma distrugerii cetății de către cumani în anul 1091, episcopul ortodox de aici a fost nevoit să părăsească orașul. Reiese din relatarea aceasta că episcopul ortodox, care în mod prezumtiv a fost așezat în cetatea Bihariei, de unde s-a mutat la Oradea în urma așezării în prima locație a unui episcop latin, a fost nevoit spre sfârșitul secolului al XI-lea să facă loc pentru a doua oară numitului episcop latin. Din aceste relatări am vrut să stabilim în primul rând atestarea, logică dar și documentară, a prezenței unui ierarh ortodox în Comitatul Satmar.

După ocuparea voievodatului Bihorului de către maghiari, acesta și-a păstrat pentru o bună bucată de vreme forma proprie de organizare, probabil până pe

la începutul secolului al XII-lea, când apare atestat ca și comitat. Zona Sătmarului a rămas o perioadă în cadrul comitatului Bihorului, pentru ca în a doua jumătate a secolului al XII-lea, mai exact la 1181, să-l găsim în documente pe Nicolae, comite de Sătmar.

Biserici ale călugărilor „greci”, în paragină

Știrile pe care le avem despre activitatea bisericească ortodoxă pe teritoriul comitatului Sătmar sunt sărace, însă din izvoare indirecte ne putem face o imagine asupra vieții bisericești din aceste ținuturi și din cele învecinate. Astfel în 1204 regele Emeric al Ungariei îl informa print-reo scrisoare pe papa Inocențiu al III-lea, asupra stării avansate de degradare în care se aflau unele biserici ale „călugărilor greci” și-i propune papei fie înființarea unei episcopii pentru acestea (biserici), supusă direct scaunului apostolic, fie aducerea în respectivele mănăstiri a unor călugări latini. Papa cere în același episcopului din Oradea și abatelui din Pelis (Ungaria) să viziteze mănăstirile în cauză pentru a vedea dacă propunerea regelui poate fi pusă în aplicare.

În expresia „călugării greci” care apare în scrisoarea regelui, având în vedere specificul perioadei din care provine documentul și în conformitate cu părerea istoricilor, trebuie să vedem mai degrabă referirea la apartenența confesională (ortodoxă) și nicidecum la apartenența etnică. În luna mai a anului următor, 1205, același Papă Inocențiu al III-lea îi scria arhiepiscopului de Caloceca, care-l avea sub jurisdicție și pe episcopul catolic de Oradea, în legătură cu o episcopie „care nu este supusă nici unei mitropolii”, existentă pe moșiile fiilor episcopului Bălea (Bela cneș). Bazându-se pe existența unor cneji români cu numele Bălea, ctitori de biserici ortodoxe, în părțile Hunedoarei, Mircea Păcurariu plasează ipotetic această episcopie în zona Hunedoarei sau în țara Hațegului, în timp ce alți istorici au propus pentru localizare Bihor. Cert este, după cum putem deduce din documentele de mai sus, că în Transilvania, Banat, Crișana și Sătmar, exista în secolele XII-XIII atât viață monahală, cât și organizare bisericească ortodoxă, sub formă de episcopii.

A consemnat Mihai Sălceanu

Numele localității Culciu provine de la primul stăpân din 1267, familia Koch

Profesorul Alin Pop, distins recent cu diploma „Luminător al satelor” își onorează cu prisosință acest titlu. A dovedit acest fapt prin mai multe monografii ale unor așezări de pe Valea Someșului. Cu puțin timp în urmă a ieșit de sub tipar lucrarea „Culciu Mare – patru milenii de istorie” (Nagykolcs – negy evezred tortelme).

Lucrarea menționată mai sus dovedește o documentare minuțioasă, fapt confirmat de cele 93 de materiale utilizate ca sursă de inspirație, invocate la capitolul „Bibliografie selectivă”. Monografia care numără peste 280 de pagini are capitole precum – Cadrul natural, Preistoria, Evul Mediu, Modernitatea, Satul și împrejurimile, Biserica românească, greco-catolică, Biserica maghiară, reformată, Școala, Cultură, economie, politică, Primul Război Mondial, Perioada interbelică, Ocupații tradiționale, Anii 1940-1945, administrația horthystă, începutul și sfârșitul războiului, Evreii din Culciu Mare, Perioada 1945-1989, reforma agrară, cooperativizarea, comunismul, Activitatea sportivă după 1950, aspecte de viață cotidiană, Inundațiile din 1970, Școala, Biserica românească, Sănătate, Administrație, proiecte, Biserica, Fac cinstoșii satului.

Volumul, a cărui lansare va avea loc în curând, se poate procura de la unul din magazinele din Culciu, de la autor (Școala Culciu) sau de la Centrul pentru Promovarea Culturii Tradiționale (Aurel Pop).

În introducere, autorul spune "Cartea asta o dedic tuturor celor cărora cuvintele „Culciu Mare” fac să le vibreze o coardă a inimii. Dacă unele lucruri nu le-am tratat cu destulă atenție sau chiar am uitat de ele, îmi cer scuze de la toți cei nedreptățiți... M-am străduit cât am putut, acum e rândul dumneavoastră, al cititorilor, să iertați ce nu e bine”.

Autorul are grijă să aducă în atenția cititorului pe lângă cadrul natural descris cu amănunțime și perioade nefaste pentru locuitorii comunei. Este vorba despre inundațiile semnificative, care sunt enu-

Preotul Emil Ghitta cu soția și câțiva săteni, după 1930. Cel cu pălărie este Gheorghe Mureșan, primar și reprezentantul satului la Unirea de la Alba Iulia

merate începând cu anul 1740, până în anul 1970, atunci când apele Someșului au avut debitul de 3342 metri cubi pe secundă. Desigur nu este uitată vegetația din Valea Someșului și nici o serie de animale și păsări sălbatice care se regăsesc în spațiul descris.

La date istorice, Alin Pop, fiind profesor de specialitate, descrie o serie de descoperiri arheologice, cu referire la vase de lut, dar și la o serie de obiecte din bronz sau chiar din piatră. Așezarea Gava se suprapune peste cea a populației Suciului de Sus. Nu este omisă din prezentări nici fibula din argint descoperită la Culciu Mare.

Etnii în localitate: români, maghiari, țigani, evrei

Primele atestări ale satului sunt în

anul 1267. Consemnarea aparține istoricului maghiar Maksai Ferenc. Atunci satul Culciu Mare avea și o moară pe Someș. Ea aparținea familiei Koch.

O pomenire a iobagilor din sat datează din 1715, când se menționează existența a patru familii

Referitor la etnie, autorul menționează românii, ca fiind grupul etnic cel mai numeros din sat. Creștini prin religie, au făcut parte din zona ortodoxă, după ce biserica inițială s-a împărțit în catolici și ortodocși. După anul 1700 românii au trecut la greco-catolicism, fenomen care s-a petrecut și în Culciu Mare. Sunt apoi menționați maghiarii, care își au originile în ținuturile Rusiei de azi, locul lor de

baștină fiind undeva între fluviul Volga și Munții Urali. Sunt apoi enumerați țiganii, care acum reprezintă a treia etnie a comunei, din punct de vedere numeric. Strămoșii lor au fugit din nordul Indiei, din Pakistanul de azi, din cauza persecuțiilor la care au fost supuși. Nu sunt omiși din enumerare și prezentare nici evreii, care în trecut reprezentau o comunitate etnică importantă. Ei erau în general comercianți, cămătari, mari proprietari de pământ și meșteșugari. Ei au fost permanenți în relații bune cu populația autohtonă. Religia lor era mozaică. Comunitățile mici se adunau în case de rugăciune, iar cele mai mari și-au construit sinagogi.

Ca o pacoste asupra sătenilor este menționată holera din anul 1873. Atunci boala a făcut ravagii în toată Europa. La Culciu Mare a făcut atunci 19 victime în

20 de zile. Boala s-a manifestat de mai multe ori în Culciu Mare. Alte boli care decimau în timp populația comunei sunt menționate în registrele parohiale: dizenterie, gripă și aprindere de plămâni.

Școala românească din anul 1769

Localitatea Culciu Mare are școală românească din anul 1769, primul cantor învățător fiind probabil Kuslics Gligor. Din anul 1777, prin Legea Ratio Educationis, emisă de împărăteasa Maria Tereza, învățământul devine obligatoriu. Copiii trebuiau să frecventeze școala până la vârsta de 12 ani. Sunt apoi prezentate statistici referitoare la numărul elevilor care frecventau școala în diverși ani. Iată ce consemnează autorul într-unul din pasajele privind școala „La sfârșitul fiecărei vacanțe, elevii erau datori cu un pui iar dacă nu aveau, plăteau patru groși”.

În partea a doua a monografiei autorul revine asupra aspectelor ce privesc școala. El scrie: „După anul 2000 se primesc bani care ajută la realizarea unei investiții esențiale –vechile și masivele sobe de teracotă sunt înlocuite cu calorifere deservite de o centrală termică... Cabinetul de informatică este dotat din anul 2008 cu calculatoare moderne... Bibliotecă școlii a fost transformată radical. Mobilierul a fost înlocuit în totalitate și s-au cumpărat sute de volume de carte didactică”. Sunt apoi prezentate cadre didactice, fotografii cu elevi, aspecte de la o serie de activități didactice.

Așa cum anticipam nu lipsește nici capitolul referitor la administrație, sănătate, proiecte. Acolo sunt menționate nume ale celor care au stat în slujba semenilor lor. Au vegheat la sănătatea populației comunei. Un loc aparte este rezervat fostului și actualului primar Domokos Alexandru. Sunt apoi prezentați localnici care fac cinstoșii comunei. Este vorba despre ingineri, polițiști, preoți, cercetători, medici, profesori care s-au născut în această comună.

Lucrarea se încheie cu un impresionant text semnat de inginerul Gheorghe Iancu, cel care a și colaborat la realizarea monografiei.

Coriolan A.

Cântecele mărișenilor, o carte închinată măreției moșilor

Cartea apărută recent la editura Dacia XXI intitulată „Cântecele mărișenilor”, semnată de Teodor Șandru - coordonator, alături de Mihai Bălc și Răzvan Roșu este rodul unei munci în echipă, așa cum se poate vedea.

În prefața cărții Victor Bercea consemnează printre altele: „De-a lungul timpului, oamenii s-au adunat în comunități, potrivit afinităților. Și-au creat cultură prin selectarea și afirmarea valorilor, a credințelor și a pasiunilor. Au dobândit astfel o identitate care definește și care a fost transmisă de la o societate la alta, pe spirala timpului.

Satul românesc găzduia, se știe, valori culturale remarcabile, era mândru de zestrea sa: lăzi pline cu haine frumoase făcute cu mâna dar mai ales cu sufletul.

O parte a acestor valori spirituale au fost deja așezate în structurile patrimoniului cultural național, altă parte așteaptă încă să fie identificată și inventariată iar alta va rămâne neștiută”.

În memoria Pelaghiei Roșu

Așa cum se menționează, cartea este un omagiu adus mărișenilor și un semn de recunoștință și iubire față de creatorii anonimi ce au dat strălucire spiritualității românești.

Este rezervat un capitol special „Întru neuitarea vitezei și frumoasei muncite din Mărișel, Pelaghia Roșu, la bicentenarul nașterii Eroinei de la Grohotu-Fântânele. Teodor Șandru se simte dator față de moșii și strămoșii noștri, astfel încât, din osteneala sa s-a născut o lucrare „Munții Apuseni, cetatea rezistenței românești”... În cartea de față, Teodor Șandru ne invită la țarine, tropotite, și să colindăm cu junii din Mărișel, ne cheamă să-l însoțim pe vrednicul învățător Mihai Bălc și pe tânărul sătmărean din Marna, Răzvan Roșu...

Muzicienii pasionați de folclor au posibilitatea de a citi partiturile pieselor așezate în paginile acestei cărți și CD-ul cântecelor unde găsim și alte informații utile pe care le putem valorifica

alături de manualele școlare în procesul de educare a tinerilor. Prin osteneala sa Teodor Șandru ne face o ofertă generoasă cu aceste cântece ale mărișenilor care ne însoțesc în drumeție la Crucea Iancului de la Fântânele, Monumentul Martirilor din Beliș, la baraj, la lacul de acumulare unde, peste tot, simțim mângâierea muntelui din roua dimineții până-n adierea de vânt a serii”.

Coordonatorul lucrării Teodor Șandru simte ca necesitate prezentarea pentru cititorul din altă zonă geografică, a platformei Mărișelului, despre care spune „Aici oamenii și-au construit case mai aproape de pământul arător și pășune decât de vecini, așezând Mărișelul între cele mai întinse localități din România”.

Cu vorbe convingătoare este prezentată populația locului și statornicia acesteia. „Statornici și serioși, așezați și pașnici, dar iuți la mânie când li se face vreo nedreptate, mărișenii iubesc libertatea și se închină dreptății pe care o pretind să li se aplice...Cântecul și jocul bătrânesc mai răzbește aici cu cele de azi, pentru că mai sunt oameni vrednici

și talentați care joacă și cântă ca pe vremuri...”

Mai adăugăm tematica diversă de dragoste, de dor, necaz și nostalgia după frumusețea locului, care urcă și coboară. Pe jos sau călare, pe dealurile Mărișelului, cântând texte autentice moștenite de la strămoși, cu caracter descriptiv de dragoste și de necaz, dar și compuse de Mihai în stil adecvat, cu mult umor și conținut realist inspirat din viața de toate zilele ale mărișenilor”.

Cântecul și jocul din Mărișel trebuie păstrate

Teodor Șandru menționează faptul că această lucrare are ca scop principal ducerea peste ani și ani a valorilor inestimabile, necercetate și necunoscute ale cântecului și jocului din Mărișel.

Iată cum descrie în lucrare modalitatea de a putea ajunge în acest sat despre care face vorbire: „Din Valea Someșului Cald, întortocheată și adâncă, drumurile duc la Mărișel. Urcușul, pe Cetatea Someșului Rece, de aproape 3500 de

metri, pe jos e destul de greu de parcurs și cu mașina uneori, dar priveștieta care îți se deschide îți răsplătește orice trudă”.

Volumul este structurat în trei părți. Prima parte este destinată descrierii localității Mărișelului, istorie, prezentarea eroinei Pelaghia Roșu, aspecte ce privesc tradițiile ce-l privesc pe Avram Iancu. Partea a doua scrisă de Mihai Bălc face vorbire în special despre cântece și jocuri specifice zonei, cântece moșteniți ș.a. Cea de a treia parte și ultima prezintă o serie de monumente dragi moșilor, inclusiv din acelea naturale.

Poetul Ion Vădan spune despre carte: „Iată o carte ce ar putea fi încadrată în colecția de folclor muzical. Dar tot așa de bine ar putea fi plasată în cea de antropologie și etnografie. Dar autorii includ în cuprinsul ei și confesiunile unor rapsozi populari, depozitarii unor valori tradiționale. Fiecare autor este cercetător avizat, un cunoscător autentic al folclorului românesc. Gestul lor este unul temporal, ca un fel de „zestre spirituală” oferită semenilor”.

Ioan Aniș

MISS

“Mi s-a părut un bal reușit, a ieșit bine, cu toate că am avut emoții atât înaintea concursului cât și în timpul lui. Emoțiile au pus stăpânire pe mine, mă trezeam de multe ori la 5 dimineața și nu mai puteam adormi, gândindu-mă la concurs.”

Mă bucur că organizatorii au făcut treabă bună, toți au fost alături de noi, și ne-au ajutat să ne pregătim.”

Andrea Romaniuc, Miss Grup Școlar Unio: “Nu credeam că voi câștiga”

Concursurile de frumusețe organizate de majoritatea liceelor la început de an școlar s-au apropiat de sfârșit. Unul din ultimele manifestări de acest gen a avut loc în urmă cu 3 săptămâni în club *Insomnia*, unde s-au ales cei mai frumoși boboci, miss și mister de la Grupul Școlar Industrial Construcții de Mașini “UNIO”. La startul acestei ediții organizate de profesoara Gabriela Urs s-au prezentat 6 perechi, elevi dornici să se întrecă în probele alese. Aceștia au avut de trecut prin patru probe.

Pentru început concurenții au intrat mascați pe scenă, acesta fiind momentul în care aspirații la titlurile de miss și mister au făcut cunoștință cu publicul. La proba de prezentare toți concurenții și-au înlăturat măștile. În cadrul probei la alegere, de talent i-am putut vedea pe boboci cântând, dansând oriental și electro și defilând ca într-o prezentare de modă.

A urmat apoi proba de cultură generală, cu întrebări dificile, dar cu multe răspunsuri corecte. După proba ținutelor de seară, juriul a deliberat astfel că după câteva minute au fost anunțați câștigătorii.

Premiul pentru cea mai frumoasă boboacă a fost primit de Andrea Romaniuc, iar pentru a afla mai multe informații despre aceasta, am invitat-o să ne răspundă unor întrebări:

- Cine este Andrea Romaniuc?

- Am 16 ani, sunt născută la 14 februarie 1995, deci sunt vărsător. Sunt o fire veselă, sinceră și romantică.

- Ce părere ai despre concursul la care ai participat?

- Mi s-a părut un bal reușit, a ieșit bine, cu toate că am avut emoții atât înaintea concursului cât și în timpul lui. Emoțiile au pus stăpânire pe mine, mă trezeam de multe ori la 5 dimineața și nu mai puteam adormi, gândindu-mă la concurs.

Mă bucur că organizatorii au făcut treabă bună, toți au fost alături de noi, și ne-au ajutat să ne pregătim.

- Ai fost hotărâtă să participi de la început?

- Nu. M-au înscris colegii, nu vroiam să particip la așa ceva deoarece nu credeam că am șanse. Am mai fost susținută de către părinții mei și de prieteni.

- Care dintre probe ți-a plăcut cel mai mult?

- Cred că cel mai bine m-am descurcat la proba de talent unde am ales să fac ce-mi place, și anume să dansez oriental. În construcția dansului am fost ajutată de o prietenă, care mi-a oferit și îmbrăcămintea care am purtat-o.

- Cum au decurs repetițiile?

- Am început să ne pregătim înainte cu o lună înainte, făceam repetiții la Casa de Cultură a Sindicatelor, nu în fiecare zi, ci tot a doua zi. În ultima săptămână am făcut repetiții în club *Insomnia*.

- Cine a venit în club să te susțină?

- Printre colegi, au mai fost prieteni de-ai mei, părinții și prietena mea cea

mai bună Mariana Crăciun.

mă înțeleg bine.

- Te-ai așteptat să câștigi titlul de miss?

- Nu m-am așteptat nicio clipă, mă gândeam înainte de concurs că mă voi situa undeva pe locul 2 sau 3. Dar mă bucur că a ieșit așa. Am fost foarte fericită, parcă totul s-a oprit pentru mine. Mi-au venit atunci în cap o mie de lucruri, de trăiri, pe care nu le pot descrie. Este ceva unic.

Împreună cu Ionuț Feier, cel care a câștigat titlul de mister am format perechea cu numărul 4. Se pare că ne-a adus noroc această număr, iar cu Ionuț

- Cum era relația ta cu celelalte participante și cum este acum?

- Toate concurențele suntem într-o clasă, suntem colege. N-au fost probleme, ne-am înțeles și ne înțelegem foarte bine.

- Cum ți se pare viața de liceană? Ce profesor preferat ai?

- Mi se pare mai ușor la liceu decât în școala generală, deoarece e mai diferit. Aici suntem lăsați mai liberi, și nu ne sunt impuse atâtea reguli. Școala Generală am făcut-o la Mircea Eliade.

Profesoara mea preferată este cea de matematică, Veronica Măcuț.

- Ce hobby-uri ai? Ce faci în timpul liber?

- Îmi place să mă plimb cu fetele, ieșim în cluburile din oraș, în localuri în timpul liber, și ne petrecem la sfârșit de săptămână. Stau câteva ore și pe calculator. Îmi mai place să călătoresc, Crăciunul îl voi petrece anul acesta în Spania unde voi sta 3 săptămâni la mătușa mea.

- Folosești rețelele de socializare?

- Da, am cont pe Facebook unde

comunic cu colegii, cu prietenii mei.

- Ce muzică ascuți?

- Îmi plac toate genurile, ascult muzică comercială și îmi place House-ul. Dintre formațiile preferate și soliști, i-aș putea enumera pe Dj Sava, Raluka, Inna și Laurențiu Duță.

- Dorești să mai adaugi ceva?

- Vreau să le mulțumesc tuturor celor care m-au susținut și mi-au fost alături, în special părinților mei, colegilor, profesorilor, directorului Aurelia Pop și prietenei mele Mariana.

A consemnat Ionuț Blăjean

Anul 2011 care tocmai se încheie a însemnat pentru Hermina Marc un fel de nou început. A înregistrat două albume noi, cu stiluri diferite. Primul, foarte drag sufletului ei, un CD cu 12 cântări bisericești vechi și privesne. Vocea clară, puternică și caldă în același timp a Herminei fiind tocmai potrivită pentru acest fel de interpretare.

Cel de-al doilea album, imprimat chiar în această perioadă, se va numi "Spune-mi, spune-mi iederă" și conține 18 cântece care au beneficiat de acompaniamentul aceluiași Taraf "Iedera".

PORTRET

Hermina Marc Iluți a cântat doi ani la ansamblul Ciocârlia din București

Nu greșim dacă spunem că în ultimii ani valorile s-au degradat, modelele pe care ni le servesc televiziunile se dovedesc a fi vremelnice și găunoase. Și lucrurile rele nu se opresc aici, valorile autentice sunt marginalizate sau chiar excluse.

Este și cazul interpretei de folclor Hermina Marc Iluți care a intrat în ultimii ani într-un con de umbră nemeritat.

O voce, "un glas" remarcabil, un spirit elevat și o modestie nefirească vremilor pe care le trăim. A debutat în tinerețe la Ansamblul profesionist "Maramureșul" după ce a absolvit Liceul de muzică și arte plastice din Baia Mare. Tot în această perioadă a avut și primele înregistrări la Radioul și Televiziunea Națională, care au promovat-o în rândul vocilor populare valoroase.

A trecut apoi pe rând pe la Ansamblul Profesionist "Țara Oașului", cariera ei culminând în anul 1990 cu acceptarea în urma unui concurs la Ansamblul "Ciocârlia" din București, unde a activat doi ani. A cântat în acea perioadă alături de nume mari ale folclorului românesc de la care a învățat multe într-ale meseriei.

Numeroasele turnee în străinătate și participarea la multiple concursuri și festivaluri de gen i-au adus pe lângă premii și o experiență valoroasă ca interpret. A învățat să prețuească autenticitatea și originalitatea cântecelor și mai ales a costumelor. Interpreta este și creatoare de poezie populară și își coase singură frumoasele și autenticele costume

Membră a unor ansambluri profesioniste cunoscute, solista a ocupat cele mai prestigioase scene din țară

populare tradiționale.

Au urmat în următorii ani zeci de înregistrări audio și video dar și prima

casetă cu colinde din Maramureș și Satu Mare (1998), iar doi ani mai târziu albumul cu melodii populare "Du-te dor

și vino dor".

Albumul s-a bucurat de acompaniamentul tarafului "Iedera" al profesorului

careian Dumitru Iederan.

Autenticitate, originalitate și păstrarea folclorului autentic sunt la loc de cinste în viziunea interpretei

Anul 2011 care tocmai se încheie a însemnat pentru Hermina Marc un fel de nou început. A înregistrat două albume noi, cu stiluri diferite. Primul, foarte drag sufletului ei, un CD cu 12 cântări bisericești vechi și privesne. Vocea clară, puternică și caldă în același timp a Herminei fiind tocmai potrivită pentru acest fel de interpretare.

Cel de-al doilea album, imprimat chiar în această perioadă, se va numi "Spune-mi, spune-mi iederă" și conține 18 cântece care au beneficiat de acompaniamentul aceluiași Taraf "Iedera". Cântecele ei provin din zona Codru și cea a Chioarului dar și din Maramureșul istoric și Valea Someșului, "pe toate ea le știe, le simte și le are în suflet", ne spune maestrul Dumitru Iederan.

Tot el, care a colaborat cu zeci de artiști, afirmă despre Hermina Marc că are "un glas limpede, curat, convingător și plin de har dumnezeiesc". Albumul nou va apare cel mai probabil în primele luni ale anului viitor. În spatele acestora stă multă muncă, trudă dar și pasiune și dragoste de folclor. Hermina Marc Iluți se situează printre puținii interpreți de folclor care se axează pe adevăratul filon autentic al culturii și muzicii tradiționale românești, meritând un loc de cinste în cartea adevăraților interpreți de folclor.

Viorica S.

Diana Costea sau talent și fantezie în crearea de accesorii

Diana Costea este o tânără studentă sătmăreancă. Are doar 20 de ani și deja este foarte cunoscută în rândul tinerilor din Satu Mare. Diana are un talent deosebit în a crea accesorii "hand made" personalizate, originale și neobișnuite.

Pandative, cercei, "lucruri mici" cum îi place ei să spună. Diana este la acea vârstă extraordinară când totul pare posibil iar ea este și unul din tinerii care își doresc să facă.

- Ce ai scrie acum după numele tău, Diana Costea?

- Astăzi aș scrie doar atât, studentă. Sunt în anul întâi și urmez cursurile Universității de Artă și Design, Cluj Napoca, secția Grafică, după ce am terminat în Satu Mare Liceul de Artă Aurel Popp.

- Cum se cheamă obiectele pe care tu le faci?

- Toate lucrurile pe care eu le fac sunt realizate manual și cred că asta le face, în primul rând, speciale. Folosesc diverse materiale mai neobișnuite cum ar fi cleiul polimeric, plastic, rășină, din care realizez accesorii pentru gusturi diferite. Îmi place să experimentez mereu lucruri noi.

- Ceea ce faci tu este artă, inspirație, bijuterie sau o mică afacere?

- Inițial am început să realizez aceste accesorii pentru mine din dorința de a purta ceva unic și personalizat, iar apoi prietenii mei au fost încântați de ceea ce fac și am început să le confecționez și lor mici cadouri.

- Cum ți-ai descoperit acest talent și când a început totul?

- Totul a început acum 3 ani, când vedeam pe diferite bloguri accesorii foarte drăguțe care mi-au atras atenția

și în loc să aleg din ele am preferat să mi le creez singură după gustul meu. Așa am reușit să realizez ceva unic, care mă caracterizează cu adevărat.

- Ce te inspiră?

- În general, în tot ceea ce fac, fie hand made, fie desen, fie fotografie, îmi place să mă inspir din lucrurile mărunte de zi cu zi, lucruri care par neînsemnate dar care dacă stai să le privești dintr-o altă perspectivă, pot să

devină impresionante.

- Participi la expoziții sau concursuri?

- Am participat la câteva târguri hand made, unde am avut ocazia să schimb impresii cu cei care au aceeași pasiune pentru accesorii realizate de mână. Am participat în schimb, la concursuri și expoziții cu celelalte două mari hobby-uri ale mele, desenul și fotografia. În 2010 și 2011 am ajuns în

marea finală a concursului pentru liceeni "Licart", desfășurată la București la secțiunea fotografie.

- Te-ai gândit la crearea unei colecții întregi care să accesorizeze colecția de haine a unui designer cunoscut să te propulseze pe acest segment?

- Sincer nu m-am gândit la acest lucru. Deocamdată prioritățile mele sunt altele, însă nu se știe niciodată ce oportunități și ce proiecte se vor ivi în viitor.

- Ți dorești o carieră în domeniul sau e doar o etapă experimentală din viața ta?

- Cum spuneam, acest domeniu nu este prioritar în momentul de față, dar nu voi înceta să experimentez lucruri noi în realizarea manuală de accesorii. Doresc să-mi construiesc o bază solidă pentru viitoarele mele proiecte, studiind, acumulând informații și experiență. Și cred că această "bază" o să-mi fie utilă în mai multe domenii.

- Cum și unde te vezi în viitor, care e drumul pe care vrei să mergi?

- Îmi este foarte greu să răspund la această întrebare, mai ales că sunt o fire destul de imprezvizibilă, dar acum ideea mea despre viitor este una legată de grafica publicitară, fotografie, și pentru plăcerea mea și evident pentru a-i face fericiri pe cei din jur, accesorii handmade.

V. Shibata

CULTURĂ

E foarte pasionat de ceea ce face. A participat la multe workshopuri în toate fațetele artei actorului, inclusiv cu Andrei Șerban sau Robert Cohen. Își dorește un recital de poezie sau un one-man show (o posibilitate ar fi un scenariu despre avatarurile unui clown, credem că i s-ar potrivi de minune).

Tibor Szekely aduce bucuria jocului pe scena Teatrului de Nord

Era a doua reprezentație cu "Moara cu noroc" și prima pentru copiii din clasele primare. La finalul spectacolului, plasatorii de la Teatrul de Nord au intrat un pic în panică, pentru că din sală părea că se strigă "Hoții, hoții!". Ca la fotbal. Micii spectatori scandau însă altceva: "Marci, Marci!"

Marci fiind servitorul ungar al familiei lui Ghiță, jucat în stilul său savuros de actorul Tibor Szekely, aflat la al patrulea sezon în componența trupei secției române. O prezență inconfundabilă, deja cunoscută și așteptată de spectatori, căci știe să dea viață și condimente chiar și celor mai mici roluri.

Ne-am întâlnit cu Tibor săptămâna trecută și am stat la povești. Despre el ca om, despre paradoxurile carierei lui și despre speranțele sale ca artist. Histriionul din el nu s-a dezmințit: a pozat în cele mai haioase ipostaze, atât pe treptele restaurantului Poesis, cât și în Grădina de Vară, momentan intrată în hibernare.

Paradoxul actorului maghiar de la secția română

S-a născut în 8 octombrie 1985 la Gherla, fiind fiul unui om de litere care era atât profesor de limba română, cât și de limba maghiară. Așa că viața lui Tibor a stat de la bun început sub semnul întrepătrunderii celor două culturi care coabitează, mai mult sau mai puțin armonios, în Ardeal. Din clasa a V-a a trecut la secția română a școlii și acolo a rămas. Liceul l-a făcut la profil uman (filologie), iar în facultate a decis să urmeze actoria tot la secția română. Culmea, profesor la Cluj i-a fost un mare actor și regizor maghiar: Miklos Bacș.

Seriozitatea și competența acestuia sunt legendare în lumea teatrului, iar Tibor Szekely a beneficiat de o pregătire la cele mai înalte cote și a fost trecut prin

o mulțime de roluri importante. Cei care îl cunosc din aparițiile sale comice pe scena sătmăreană vor fi surprinși să afle că jovialul actor a jucat în facultate roluri ca Polonius sau Claudius din "Hamlet", Prozorov din "Trei surori", Samraev din "Pescărușul", partituri care i-au antrenat simțul dramei. Tot în facultate a descoperit teatrul absurd-ironic al unor autori ca Eugen Ionescu și Matei Vișniec, pe care îi adoră și azi.

La Teatrul de Nord din Satu Mare a ajuns în toamna anului 2008, într-un contingent de absolvenți din care mai făceau parte, printre alții, Dorina Nemeș, Diana Turtureanu și Sergiu Tăbăcaru. Se făcuse remarcat în primăvară în originalul "Hamlet - Totus mundus agit histrionem" pus în scenă de Miklos Bacș și adus în Festivalul "Fără bariere". Debutul său avea să fie sub bagheta - sau poate mai bine spus biciul - unui regizor renumit pentru faptul că scoate untul din actori: Alexander Hausvater.

De la Papa Pius la sluga Marci

Primul rol ca actor profesionist i-a adus și primele remarci pozitive din partea criticii: Papa Pius al II-lea din "Jurnalul lui Dracula", neuitatul spectacol după romanul lui Marin Mincu. Deși nu e catolic, a intrat total în personaj și a făcut impresie, participând și în "corul șobolanilor", care a pus la încercare mișcarea scenică a trupei.

A urmat primul rol de comedie, care l-a impus în ochii spectatorilor: Zeko din "Străini în noapte". O destrăbălare comică dezlănțuită, plină de autoironie, în care și-a folosit din plin figura rubicondă și mimica îndelung antrenată. Apoi a făcut furori printre copii în rolul titular din "Motanul încălțat" și l-a întruchipat pe Guildenstern în "Hamlet", spectacolul regizat de Gelu Badea.

În stagiunea 2009/2010 nu a prea avut parte de roluri importante, dar s-a revanșat în sezonul următor. Deși n-a apucat să fie șoim al patriei în copilărie,

Tibor activează de trei ani în trupa secției române a Teatrului de Nord

a fost un hilar pionier în "Playlist" de C.C. Buricea-Mlinarcic, stărnind hohote de râs în audiență la "depunerea jurământului". A avut apoi o apariție fugară, dar remarcabilă, în rolul evreului Pascu din "Steaua fără nume" și devenise clar că tânărul actor poate face lucruri memorabile din cele mai neînsemnate roluri. Așa că i s-a dat un rol solicitant, de multă mișcare și comedie de varietate, al duhului Gabriel din "Jack lunetistul" de Radu Macrinici, de care s-a achitat cu brio.

La începutul acestei stagiuni Tibor ne-a dat ocazia să-l lăudăm pentru triplul rol din "Bazic sau 7 din 49", în special pentru întruchiparea parodică a unui călugăr buddhist, și a stărnit reacția deja pomenită în rolul lui Marci, unde s-a jucat cu multilingvismul său și s-a impus din nou ca actor de comedie.

De-ale viitorului

E foarte pasionat de ceea ce face. A participat la multe workshopuri în toate fațetele artei actorului, inclusiv cu Andrei Șerban sau Robert Cohen. Își dorește un recital de poezie sau un one-man show (o posibilitate ar fi un scenariu despre avatarurile unui clown, credem că i s-ar potrivi de minune). Caută să se țină la curent cu ultimele apariții atât în materie de poezie, cât și de piese de teatru. A fost în juriul ultimei ediții a festivalului de teatru Rotaract și a fost un evaluator exigent.

În lungile seri de festival i-a fost mereu alături iubita sa, Dana, ploieșteancă, de care îi este foarte dor și cu care împărtășește cât poate el mai multe momente din viața sa de sătmărean. Jucăuș și copilăros, poartă bucuria jocului pe scenă. La cei 26 de ani ai săi, rolurile definitorii pentru cariera sa abia de acum urmează. Într-un colț de internet se discută despre dublarea filmelor și cineva l-a pomenit pe Tibor alături de Florin Piersic. O fi semn bun!

Vasile A.

Compozitorul sătmărean Dan Variu a făcut senzație cu noua sa lucrare

Corul Filarmonicii "Transilvania" din Cluj-Napoca este invitat destul de des să concerteze la Filarmonica "Dinu Lipatti" din Satu Mare, fiind așadar cunoscut sătmărenilor amatori de muzică bună. Nu e de mirare că sala de concerte a fost aproape plină marți seara, când muzicienii clujeni au revenit pe scena sătmăreană. Dar a mai existat un motiv bine întemeiat pentru afluența mare de public.

Este vorba de premiera locală a unei lucrări originale scrise de un compozitor sătmărean care se face tot mai cunoscut în lumea muzicii culte românești.

Dan Variu, originar din zona Codrului, a urmat Liceul de Artă din Satu Mare și a ales să studieze compoziția muzicală la Academia "Gheorghe Dima" din Cluj, maestru în ale dispoziției notelor pe portative fiindu-i Hans Peter Türk, de la care a deprins cu siguranță precizia germană a contrapunctului și arta marilor maeștri ai barocului și clasicismului. Are 28 de ani acum. A absolvit și cursurile masterale sub îndrumarea unui om de al cărui nu-

me s-a legat în ultimele decenii mișcarea muzicală de avangardă în România: academicianul Cornel Țăranu. Actualmente Dan studiază pentru doctorat sub conducerea profesorului Cristian Misioviți.

Tânărul compozitor s-a bucurat de primul său mare succes la Satu Mare când a prezentat acum câțiva ani cantata vocal-simfonică "La bulciugu mirelui", prelucrând o baladă din Țara Oașului. În această săptămână a venit cu un proiect și mai ambițios, pe care considerăm că l-a realizat cu brio.

Istoria muzicii sacre în 11 minute

Piesa de rezistență a concertului de marți a fost compusă de Dan Variu în 2008 și se intitulează, oarecum generic și misterios, "Noi umblăm să colindăm...". Titlul ascunde un demers componistic ambițios, o adevărată istorie a muzicii sacre de Crăciun condensată în 11 minute.

Dacă în prima parte corul a funcționat după canoanele academice (și și-a dovedit excelenta pregătire în piese consacrate de sezon semnate de nume mari ale componisticii românești), în partea secundă, consacrată premierei, coriștii au

Corul Filarmonicii "Transilvania" din Cluj-Napoca, dirijat de Cornel Groza

fost împărțiți în 6 grupuri și împrăștiați în toată sala. Un grup, cu funcție oarecum solistică, a rămas pe scenă, alte două - dominate de voci feminine - au fost dispuse în lojele dinspre ieșire, alte două - în care predominante erau vocile masculine - au urcat în cele două balcoane laterale, iar un al șaselea a ocupat, strategic, balconul din spatele stalurilor.

S-a pornit de la cântul tradițional, de la colindul "Pă cel plai de munte" cules de Bela Bartok și publicat în 1915 la loc de cinste în colecția sa de colinde românești. Un colind păstoresc cu o structură repetitivă, o melodie simplă și circulară care s-a prelat perfect unui tratament polifonic excelent. Tema pornită de la grupul principal și preluată pe rând

de grupurile auxiliare a devenit pe parcurs o veritabilă fugă, similară cu cea scrisă de Mozart în secțiunea "Kyrie" din Requiemul său. Muzica tradițională a făcut astfel loc barocului și clasicismului, iar spectatorii din centrul sălii au avut parte de o experiență sonoră memorabilă.

Pe nesimțite, ritmul a devenit sincopeat, coriștii au început să aplaude scurt pe accente și străvechiul colind a îmbrăcat haine gospel, sala Filarmonicii devenind curând un cadru de biserică metodistă, molipsind cu optimism spectatori. Și-a făcut apariția și un Moș Crăciun de Hollywood împărțind bomboane în public, au venit și două soliste cu sonorități R&B și iată-ne în epoca istorică dominată de arealul cultural american. Și totuși autorul e optimist: finalul aparține aceleiași simplități profunde și tulburătoare cu care s-a pornit la drum, semn că fondul tradițional nu e pus în pericol nici de academiile muzicale, nici de moda americanizantă. Un mesaj tonic și primit cu aplauze puternice de public.

Așteptăm cu mare interes să vedem cum va evolua compozitorul Dan Variu. Dacă va explora în continuare filonul arhaic, ar putea deveni o voce importantă în peisajul pestriț al muzicii moderne.

V. Andreica

Ridicată între anii 527-557, Mănăstirea Sfânta Ecaterina dispune de o foarte bună fortificație, cu ziduri de granit înalte de la 8 la 35 de metri înălțime, înconjurată de grădini și chiparoși. Atât zidurile, cât și edificiul în sine, au fost realizate din blocuri masive de granit.

PARANORMAL

Mănăstirea Sf. Ecaterina din Egipt a fost construită de "valahi"

Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, pe care creștinii ortodocși din întreaga lume o sărbătoresc în 25 noiembrie, are o tainică legătură cu poporul român încă din primele secole ale creștinătății.

Mănăstirea Sfintei, aflată în Sinai (Egipt) este cea mai veche mănăstire creștină în care viața monastică nu a fost întreruptă, având o istorie de 17 secole. Mănăstirea a fost construită pe locul în care Dumnezeu i s-a revelat lui Moise sub forma Rugului Aprins, la poalele Muntelui Tablelor Legii (cunoscut și ca Muntele lui Moise sau Muntele Sinai).

Pe locul mănăstirii, Moise a primit cele 10 porunci

În acest loc, Moise a auzit glasul Domnului: „Descalță-te, căci locul pe care te afli este sfânt” (Ieșirea 3,5). Aici profetul biblic va primi poruncă de la Dumnezeu să scoată poporul evreu din robia faraonului, pentru ca după alți 40 de ani de pribegie în Peninsula Sinai să primească, în vârful Muntelui Sinai, cele 10 porunci pe două table de piatră.

Puțină lume știe faptul că această Sfântă Mănăstire este legată, încă de la începutul fondării ei de spațiul românesc, mai exact de poporul dac.

Prima piatră de temelie a Mănăstirii Sfânta Ecaterina de pe Muntele Sinai a fost pusă de împărăteasa Elena, în secolul IV d. Hr., când aceasta i-a închinat Sfintei Fecioare Maria o capelă construită chiar pe locul unde se afla Rugul Aprins revelat lui Moise.

Această capelă reprezintă „nucleul” de la care va porni ulterior dezvoltarea unui așezământ monahal, construit două secole mai târziu de împăratul Justinian și care va deveni locaș de adăpost pentru moaștele Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina.

Între anii 527 și 565 e.n., împăratul Iustinian ridică aici Mănăstirea Rugului Aprins, pentru a cărei construcție aduce din Țara Românească „o sută de familii de valahi” (după cum menționează izvoarele istorice).

Mănăstirea Sfintei, aflată în Sinai (Egipt) este cea mai veche mănăstire creștină în care viața monastică nu a fost întreruptă, având o istorie de 17 secole

Mănăstirea Rugului Aprins își va păstra acest nume până în secolul al IX-lea când unui călugăr al mănăstirii i se va revela într-o viziune că moaștele Sfintei Ecaterina se află îngropate pe vârful celui mai înalt munte din Sinai, Gebel Katherina (2.642m).

După descoperirea moaștelor lăcașul și-a schimbat numele

După descoperirea Sfintelor moaște și aducerea lor în biserică, lăcașul care purta numele de Mănăstirea Rugului Aprins și-a schimbat numele după cel al Sfintei Ecaterina, păstrat până în zilele noastre.

Conform manuscriselor, „Justinian a strămutat un număr de 100 de soldați, originari din Valahia, împreună cu familiile lor, asigurându-le case în afara mănăstirii pentru a locui, dar în același timp pentru a străjui mănăstirea și a-i apăra pe călugări”. Cei 100 de „coloniști” geto-daci trimiși de Iustinian au avut ca misiune, în primă fază, zidirea mănăstirii. Din mâinile lor, a rezultat un adevărat colos din piatră, zidit și păstrat aproape în forma inițială până în zilele noastre.

Și acoperișul din lemn al bisericii s-a păstrat, de asemenea, din secolul al VI-lea. Acesta stă sprijinit pe grinzi care poartă mai multe inscripții, dintre care una singură este amintită de arheologii și istorici – cea care îi menționează pe „preaevlaviosul nostru împărat” Iustinian și pe „răposata împărăteasă” Teodora.

Comunitatea dacilor de la muntele Sinai

După încheierea lucrărilor, această comunitate de daci a rămas pe loc, în slujba mănăstirii. La început erau numiți besi – numele generic al creștinilor de la Marea Neagră, urmași ai geto-dacilor. Recunoscând originea lor latină, arabii i-au numit „llah” – ca o derivație a denumirii obișnuite folosite de alte popoare pentru români: vlah.

În timp, coloniștii creștini din Sinai vor fi recunoscuți drept „oameni de munte”, sub numele generic de Gebalie sau Gebalia (întâlnit și ca Gebalieh, Jabaliyya sau Gabalyya).

Vlahii și-au păstrat religia creștină cel puțin până în secolul al XVIII-lea. Ulterior, după mărturiile istoricilor și călătorilor, au trecut treptat la islam, fără să-și fi pierdut cu totul conștiința originilor lor creștine îndepărtate. Intrând în contact cu populația arabă localnică, și-au schimbat aspectul fizic și îmbrăcămintea.

Cea mai frumoasă încheiere și înclinare a acestei prezentări poate fi dată prin cuvintele celei care veghează și acum sufletele străbunilor noștri din Sinai, Sfânta Ecaterina, a cărei ultimă rugăciune, rostită înainte de a se tăia capul, a fost:

„Doamne Iisuse Hristoase, primește sufletul meu, pe care l-am adus Ție ca jertfă pentru dragostea Ta. Caută dintru înălțimea Ta, Doamne, și asupra poporului acestuia care stă înainte și-l povățuiește la lumina cunoștinței Tale. Și acelora care vor chema prin mine numele Tău cel preasfânt, dă-le toate cererile cele spre folos, pentru ca de toți să fie laudate măririle Tale în veci. Amin!”

De o mie de ori mai subțire decât firul de păr

Oamenii de știință susțin că au creat cel mai ușor material solid din lume, un metal care poate sta așezat în vârful unei păpădii fără a o strivi, relatează Daily Mail.

Substanța este realizată din tuburi metalice goale minuscule, a căror pereți sunt de o mie de ori mai subțiri decât firul de păr uman, așezate într-un model încrucișat pe diagonală cu mici spații între ele.

Cercetătorii spun că materialul, care este alcătuit din aer în proporție de 99%, este de 100 de ori mai ușor decât polistirenul și are „proprietăți extraordinar de mari de absorbție a energiei”.

Posibilele utilizări ale materialului în viitor includ izolarea termică, electrozi de baterie și produse care să atenueze sunetele sau vibrațiile, sau care să absoarbă șocul.

Cercetarea a fost realizată la Universitatea California și la laboratoarele Irvine și HRL. Inginerii spun că puterea materialului derivă din caracterul ordonat al acestui model de proiectare de tip grilaj.

Materialul care a rezultat astfel are o densitate de 0,9 miligrame pe centimetru cub. Prin comparație, densitatea aerogelurilor de siliciu, cele mai ușoare materiale solide din lume, este mai mică, dar doar până la un miligram pe centimetru cub.

Alte substanțe ultra-ușoare, inclusiv aerogeluri și spume metalice, au structuri celulare aleatorii, ceea ce înseamnă că sunt mai puțin rigide, mai puțin puternice sau absorbante de energie mai slabe, dar și mai puțin conductive decât majoritatea materiilor prime din care sunt alcătuite.

Pentru a studia puterea micro-grilajelor metalice, echipa le-a comprimat până când au ajuns la jumătate din grosimea inițială. După îndepărtarea greutatei, substanța a revenit în proporție de 98% la înălțimea originală și a reluat forma inițială.

Bacteria ce strălucește și produce “bio-lumină”

În mod normal, facem orice ca să ținem bacteriile cât mai departe de casele noastre, însă milioane de micro-organisme ar putea într-o zi să fie exploatate și valorificate pentru a furniza o sursă de lumină naturală ce funcționează pe bază de deșeuri reciclate din gospodărie, relatează Daily Mail.

Compania Phillips a elaborat un concept de „bio lumină” care va furniza camerelor din orice casă o lumină primitoare și caldă.

Lampa, care conține o serie de camere de sticlă, furnizează lumină folosind aceeași metodă de emisii bioluminescente ca și licuricii sau viermii strălucitori.

Corpurile de sticlă conțin bacterii bioluminescente care emit o lumină verde atunci când sunt hrănite cu gaz metan care, în acest model conceptual, este pompat în unitatea de iluminat printr-un digester de deșeuri menajere.

Jim Haseloff, biolog de plante, de la Universitatea Cambridge, spune că această invenție este un pas important în căutarea unor surse de lumină durabile. „Este interesant, pentru că pune la un loc două lucruri pe care în mod normal nu le-ar asocia nimeni. Însă nu prea cred că oamenii vor începe să pună culturi bacteriene în casele lor pentru iluminat”, a spus Jim Haseloff.

Philips crede că tehnologia ar putea fi adaptată la iluminarea acostamentelor drumurilor rutiere prin intermediul unor plante care să strălucească.

Clive van Heerden de la Philips design a spus extrem de hotărât că „Becurile de economisire a energiei nu ne vor duce atât de departe. Trebuie să regândim aparatele electrocasnice în totalitate, trebuie regândit modul în care o casă consumă energie”.

Pagină realizată de Mihai G.

DARPA lucrează la un Humvee zburător

Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA) lucrează la un proiect de Humvee zburător care să poată fi pilotat de militari cu același volum de antrenament necesar conducerii camioanelor blindate.

Numit “Transformer”, va putea parutala la sol, dar va avea abilitatea de a se înălța în aer dacă situația devine prea complicată.

Prototipul funcțional va fi gata în 2015

Prototipul funcțional este așteptat prin 2015, însă acum de abia sunt așteptate la DARPA proiectele conceptuale din partea câtorva firme de cercetare pentru apărare.

Transformer va putea ambarca patru militari gata de luptă și echipament, to-

Transformer va putea imbarca patru militari gata de luptă și echipament

talizând aproape o jumătate de tonă. Va fi capabil să zboare și să reuleze la sol

circa 250 mile cu un singur plin, iar decolările și aterizările se vor efectua pe ver-

ticală. De asemenea va fi capabil să zboare autonom până la o locație desemnată.

Proiectanții vehiculului spun că Transformer va oferi câteva avantaje cheie, între care cel mai important ar fi acela că va putea evita dispozitivele explozive improvizate. De asemenea, vehiculul va salva vieți permițând o evacuare foarte rapidă a victimelor. Spre deosebire de elicoptere, care trebuie operate și trimise de la o bază, Transformerii pot fi poziționați în locații de pe linia frontului în condiții ostile. Transformerii pot fi încărcăți cu muniții, alimente, etc., după care pot zbura autonom până la o zonă de aterizare unde operatorii preiau încărcătura dar se și aleg cu un vehicul folositor pentru îndeplinirea misiunii lor.

În afară de a ușura îndeplinirea misiunilor, Transformer poate schimba modul de conducere a operațiunilor de pe terenurile înalte și, de asemenea, poate modifica doctrina de asalt amfibiu a infanteriei marine prin deplasarea lor prin aer în loc de debarcarea pe plajă.

Topul „Forbes” al celor mai profitabile vedete de la Hollywood în 2011

Prestigioasa publicație a realizat și în acest an topul celor mai profitabili actori de la Hollywood. Kristen Stewart, una dintre vedetele francizei „Amurg/ Twilight”, ocupă prima poziție. Anne Hathaway, Robert Pattinson și Daniel Radcliffe ocupă pozițiile următoare în acest top Forbes, care compară salariile primite de starurile hollywoodiene cu încasările obținute de filmele în care au jucat, informează hollywoodreporter.com citat de mediafax.ro.

Intrucât realizarea filmelor din seria „Amurg” nu costă mult - în comparație cu alte superproducții, realizate cu bugete exorbitante și generează încasări considerabile, la o primă vedere s-ar părea că starurile din această franciză, care câștigă totuși milioane de dolari pentru un film, sunt plătite destul de prost. Kristen Stewart este plătită cu 1 dolar pentru fiecare 55,83 de dolari pe care îi generează filmele în care joacă.

La polul opus, potrivit unui alt top făcut public de „Forbes” luna trecută, se află Drew Barrymore, ale cărei filme obțin profituri de doar 40 de cenți pentru fiecare dolar plătit actriței americane.

Pe locul al doilea în topul celor mai profitabili actori se află Anne Hathaway,

ale cărei filme aduc 45,67 de dolari pentru fiecare dolar cu care a fost plătită artista. Performanța ei se datorează în special succesului răsunător obținut de animația 3D „Alice în Țara Minunilor”, care a generat, în 2010, încasări de peste 1 miliard de dolari.

Robert Pattinson, colegul actriței Kristen Stewart din franciza „Twilight”, ocupă poziția a treia în acest top. Filmele sale au returnat producătorilor profituri de 39,43 de dolari pentru fiecare dolar plătit actorului. Media actorului britanic a fost coborâtă de filmele „Water for Elephants” și „Remember Me”, care, deși au avut încasări multumitoare, nu s-au putut compara din acest punct de vedere cu succesul de box office al filmelor din franciza „Amurg”.

Daniel Radcliffe, starul francizei „Harry Potter”, ocupă locul al patrulea. Pentru fiecare dolar primit de actorul britanic, filmele acestuia au generat profituri de 34,24

de dolari. Shia LaBeouf, liderul din 2010 al acestui top, a coborât anul acesta pe locul al cincilea, cu încasări de 29,4 dolari pentru fiecare dolar ce i-a fost plătit.

Topul 10 al celor mai profitabili actori de la Hollywood este completat, în ordine,

de Robert Downey Jr. (18,74 dolari), Matt Damon (15,83 dolari), Cate Blanchett (15,17 dolari), Meryl Streep (13,54 dolari) și Johnny Depp (12,48 dolari).

Editorii site-ului Forbes.com au analizat veniturile aduse de actorii de la Hol-

lywood care au jucat în cel puțin trei filme în ultimii cinci ani (producții ce au rulat în cel puțin 500 de săli de cinematograf). Filmele de animație și cele care au avut premiera după 1 iunie 2011 nu au fost luate în considerare.

Madonna va susține un recital în pauza galei Super Bowl 2012

Artista a confirmat speculațiile apărute în ultimele săptămâni în presa americană anunțând că s-a asociat cu prestigioasa companie canadiană Cirque Du Soleil pentru a susține un recital în pauza finalei Campionatului de fotbal american (Super Bowl) din 2012. Ea va călca astfel pe urmele altor muzicieni celebri, precum Tom Petty, Paul McCartney, The Who și Bruce Springsteen, care au susținut concerte în pauza Super Bowl, informează contactmusic.com citat de mediafax.ro.

Purtătorii de cuvânt ai Madonnei au confirmat această informație și au dezvăluit faptul că artista americană va colabora pentru acest show special cu un grup de acrobați din compania canadiană Cirque du Soleil. „Suntem bucuroși să confirmăm faptul că Madonna va susține un recital în pauza finalei Bridgestone Super Bowl, la Lucas Oil Stadium din Indianapolis, duminică, 5 februarie 2012. Madonna s-a asociat pentru acest concert cu o echipă de creație de la Cirque du Soleil, coordonată de Jamie King, și cu artiștii multimedia de la compania Moment Factory,

pentru a realiza un show extraordinar, care va fi televizat în lumea întreagă”, au declarat purtătorii de cuvânt ai vedetei.

Madonna acceptase și în anul 2000 să

cânte în pauza finalei Super Bowl, însă a fost nevoită în cele din urmă să renunțe la acel recital, din cauza programului ei prea încărcat.

Bradley Cooper i-a cedat titlul de cel mai sexy bărbat lui Ryan Gosling

Atunci când revista „People” a anunțat că Bradley Cooper este cel mai sexy bărbat în viață, mulți fani ai lui Ryan Gosling au argumentat că idolul lor ar fi fost nedreptățit. Se pare că și Bradley crede la fel. El a apărut la emisiunea „Graham Norton Show” de pe BBC și a spus foarte degajat că este de acord cu cei care spun că nu merită titlul. A dat chiar și argumente care susțin teoria. A povestit despre un moment în care a examinat poze făcute de paparazzi lui Gosling. „El chiar arată ca la o ședință foto, ca și cum ar fi coborât atunci de pe podium”. A comentat apoi și o poză a lui spunând că „arăt ca vecinul care nu iese niciodată din casă, iar atunci când iese te face să spui că mai bine stătea înăuntru”.

El a mai vorbit și despre faptul că a ajuns la o vârstă, 36 de ani, și nu îl mai interesează atât de mult aceste lucruri. Mișcarea fanilor, însă, de a-l lăsa fără titlul primit de la „People”, cu siguranță i-a zdruncinat puțin încrederea pe care o avea în el, potrivit evz.ro.

Ryan Gosling

Bradley Cooper

Dorința lui Larry King - să fie congelat după ce va muri

Realizatorul de televiziune american a declarat, duminică seară, într-o emisiune specială difuzată de postul CNN, că își dorește să fie congelat după ce va muri. „Vreau să fiu congelat, sperând că medicii din viitor vor descoperi motivul din cauza căruia am murit și că mă vor readuce la viață”, a declarat el în timpul emisiunii speciale „CNN Presents: A Lar-

ry King Special - Dinner with the Kings”. Emisiunea a fost înregistrată în sufrageria vilei în care locuiește fosta vedetă a postului CNN, relatează Mediafax.

Declarația jurnalistului în vârstă de 78 de ani i-a uluit pe colegii săi invitați în emisiune, printre care se aflau Russell Brand, Seth MacFarlane, Tyra Banks și Conan O'Brien, informează people.com.

Amy Winehouse, în topul britanic al vânzărilor săptămânale

Primul album postum al cântăreței s-a vândut în circa 70.000 de copii în primele 24 de ore de la lansare și este pe cale de a ajunge pe prima poziție în topul vânzărilor săptămânale de discuri din Marea Britanie, a anunțat societatea care alcătuiește acest clasament, relatează Mediafax.

Albumul „Lioness: Hidden Treasures” conține 12 piese. Unele dintre ele au fost înregistrate încă din 2002, dar niciuna dintre ele nu a apărut pe cele două albume de studio lansate de Winehouse în timpul vieții. „Albumul a fost lansat pe 2 decembrie și se află deja în fruntea

topului vânzărilor din Marea Britanie”, a declarat pentru AFP un purtător de cuvânt al casei de discuri Island Records.

O parte din încasări vor fi donate Fundației „Amy Winehouse”, înființată de familia artistei britanice cu scopul de a-i ajuta pe tinerii dependenți de alcool și droguri să învingă această dependență.

Amy Winehouse a murit pe 23 iulie, la vârsta de 27 de ani, după ce s-a confruntat mulți ani cu dependența de alcool și de droguri. Moartea ei a fost una „accidentală” - potrivit rezultatelor anchetei făcute de poliție, cauzată de abuzul de alcool.

Paula Abdul și Nicole Scherzinger au fost amenințate cu moartea

Componentele juriului X Factor din SUA, artistele pop Paula Abdul și Nicole Scherzinger, au fost amenințate cu moartea de fanii unei concurente care a fost eliminată din concurs.

Imediat după eliminarea lui Drew Ryniewicz, pe Twitter și Facebook au început să apară mesaje de amenințare la adresa celor două vedete dar și multe injurii. Mulți au spus că Nicole și Paula au fost egoiste și au eliminat-o pe Drew doar pentru că era mai talentată decât ele, scrie site-ul DailyMail. Această decizie l-a nemulțumit și pe Simon Cowell, care a

fost se pare extrem de furios în culise, însă nu a făcut niciun comentariu.